

Date despre Titu Maiorescu si opera sa - a saptea parte

Semnificativ pentru activitatea de critic literar a lui Maiorescu este si articolul Poeti si critici, care marcheaza sfarsitul criticii generale.

Odata cu afirmarea noii directii in cultura romaneasca, directie pe care criticul a sustinut-o si a impus-o, scade si necesitatea criticii literare ca actiune generala. Raportul dintre miscarea literara si critica este invers proportional, aspect asupra caruia Maiorescu insista de altfel in mod deosebit. "In proportia cresterii acestei miscari, scade si trebuinta unei critice generale". Literatura de buna calitate s-a afirmat deja, iar acesteia i se atribuie o forta capabila sa elimine din spatiul literar pseudo-valorile, in special tendintele moderniste, sa purifice, cu alte cuvinte, "atmosfera estetica vitiata de Macedonski, Aricescu, Aron Densusianu etc".

Daca "apretierile critice izolate" nu vor lipsi totusi, mentioneaza criticul, acestea raman fara indoiala "lucrari de amanunt, obiectul criticii nemaifiind de acum o tendinta generala din cultura, scopul ei ramanand acela "de a largi cercul activitatilor individuale".

Daca spatiul de manifestare a spiritului maiorescian este unul larg, generos, dupa mentorul "Junimii" viciul de care este molipsita cultura romaneasca este lipsa de continut a majoritatii formelor culturale aduse din afara (In contra directiei de azi in cultura romana, 1868). El considera ca formele civilizatiei occidentale imitate la noi sunt "productiuni moarte", niste pretentii fara fundament, stafii fara trup, iluzii fara adevar". In acest caz, considera Maiorescu, tot ceea ce se intelege prin cultura nu este decat "un edificiu fictiv".

Deschiderea spre Occident permite o manifestare autentica a culturii apusene la noi, manifestare cu atat mai benefica, in fond, cu cat "lumina" acestei culturi va pune in evidenta adevarata situatie a culturii romane, iar formele lipsite de acoperire "isi vor razbuna atragand cu lacomie fondul solid din inima straina".

Din prezentarea acestei situatii a culturii romane, Maiorescu trage doua concluzii. In primul rand, este nevoie de o actiune permanenta de descurajare a mediocritatilor (Maiorescu insusi o face, dupa cum am vazut, in calitate de critic literar!). In al doilea rand, mentorul "Junimii" subliniaza ca forma fara fond este deosebit de primejdioasa si este absolut nevoie sa se evite "un sir de forme" care ar fi silite sa fiinteze fara continutul lor propriu.